

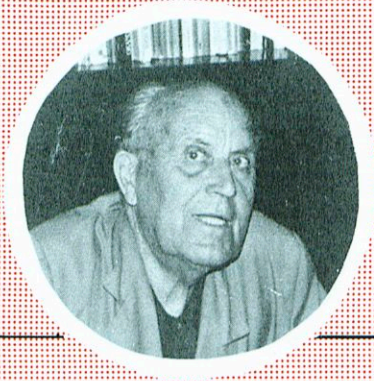
l'escalenc



BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 98



JULIOL 1988



Sumari

EDITORIAL · FULL OBERT · BÚSTIA · LECTURA ·
VIDA ESCALENCA · HISSANT LA PLOMA · ESPORT I
LLEURE · NOTICIARI LOCAL · DE MÉS I DE MENYS · RECURS FOTOGRAFIC
DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE LA FESTA DEL CARME · UN XIC DE TOT ·
A & A (HUMOR) · FOTOGRAFIES DELS EQUIPS DE FUTBOL-SALA ·
FOTOGRAFIES ANTIGUES «QUAN EREM INFANTS» I ANTIGA DE L'ESCALA
(COL·LECCIONABLES) etc., etc...

Conversa amb... POMPEYO CUERO



COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabré
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL



REFLEXIONS ESTIUENQUES

ABANS...

...Cases de pedra; nits plàcides i dies tranquils; aigües blaves besant esculls plens d'alguers; roques verges modelades pels temporals; serrans, porquets i guiules emmirallant-se en el cel blau; gent afable, despresa, oberta; llars confiades amb portals que mai es tancaven; cadires de balca, taules de fusta i plats de terrissa; sardines a la brasa amb all i julivert; amanida de l'hort, vi de la vinya, oli d'oliva; tertúlies al voltant d'un braser, davant un carajillo de ral, en un cafè de la platja; pau i serenitat...

PERÒ TAMBÉ...

...Desnodriment; manca d'higiene; habitatges ruïnosos; jornals misèrrims; compres a fiar; paràsits a dojo; ignorància; malaltia; ensopiment...

ARA...

...Apartaments "alt standing"; mobles d'estil; xalets amb piscina; "teles" en color, vídeo, equips de "Hi-Fi"; calefacció individual; cotxe d'importació; vacances a l'estranger; modelets de París; sopars de cinc forquilles...

PERÒ TAMBÉ...

...Corrupció generalitzada; preus abusius; egoisme; usura; insolidaritat; malbaratament escandalós; explotació del treballador temporer; materialisme; pèrdua dels valors humans; degradació ecològica; destrucció salvatge del nostre entorn; exaltació de la grolleria; fresses; crits; escàndols; manca de respecte per al nostre proïsme; droga...

REFLEXIÓ ÒBVIA

¿Tan petita és la nostra capacitat intel·lectual, com per no haver sabut conjuminar els aspectes positius d'abans amb els aspectes positius del present? ¿Era inevitable la destrucció dels valors positius d'abans per a poder aconseguir els valors positius d'ara? ¿No és evident que el nostre comportament ha estat un monument a la barroeria i a la inconseqüència?

Aquestes reflexions ens solen venir sovint a molts, quan l'allau turística, font de prosperitat i culpable de la degradació alhora, ens envaeix massivament estiu rera estiu. Tant de bo ens serveixi a tots per acostumar-nos a valorar, amb el seny que se'ns atribueix, la ponderació dels nostres actes i ens estalviï, en el futur, tardans arrepeniments.





COMENTARIS DE MONT-RECOVA A LA NOTA DEL CIT

Abans que res, volem agrair les puntualitzacions que ha fet la junta del CIT al nostre escrit, però sobre el contingut d'aquestes puntualitzacions nosaltres hem fet aquest comentari.

Efectivament, en l'article "Ploure sobre mullat" hi havia un error que va ser esmenat amb una nota rectificatòria apareguda a *L'Escalenc* del mes de juny, sota l'editorial. Però de més a més hi ha nous elements que vostès aporten i que no ens volem estar de comentar-los.

Segons diuen, el CIT és una entitat privada, i també segons vostès l'Ajuntament hi col·labora en:

– Subvencionant projectes concrets, d'interès i utilitat pública.

- Confecció de fulletons genèrics.
- Confecció del vídeo *L'Escala-Empúries*.
- Instal·lació d'una tanca publicitària a l'A-7 (per citar alguns exemples).

– Ha col·laborat notablement en el manteniment de l'Oficina de Turisme fent-se càrrec de part de les despeses generals.

Per tant, l'Ajuntament, o sigui els contribuents escalencs, han col·laborat com a mínim notablement en la promoció turística, tasca que continuem pensant que haurien de mantenir la MAJORIA dels empresaris turístics i no la majoria d'escalencs.

D'altra banda afirmen que "quan comparem les subvencions de l'Ajuntament a projecte del CIT, amb les aportacions fetes a altres entitats escalenques, queda completament desvirtuada la vostra afirmació que és el poble qui paga la promoció turística". A nosaltres ens sembla que no. Però, què té que veure la nostra afirmació amb les aportacions fetes per part de l'Ajuntament a altres entitats? (públiques o privades –preguntem–). Només el fet que s'hagi de crear un Patronat Municipal de Turisme ja ens sembla prou vergonyós, perquè reforça la idea que vam apuntar segons la qual serà tot el poble el que pagarà la promoció turística. Després d'això només caldrà un Patronat Municipal de Comerciants per tal de promo-

cionar el comerç, això sí, a càrrec de l'Ajuntament, que sempre ve bé.

En el nostre article diem efectivament que la clau està en la diversificació i originalitat. Però no només això. Més avall continuem dient que "nosaltres, quan busquem la causa d'un fet, mai ens conformem a trobar-ne una" i això també ho podem aplicar aquí.

Apunten un seguit de conclusions segons l'anàlisi de la seva clientela (continuem sense tenir notícia de cap estudi fet pel CIT-l'Escala, o sigui que suposem que aquesta anàlisi és feta per un particular, i per tant, relativament extrapolable), de la qual se'n podrien treure conclusions molt interessants però. Per exemple:

"Àmplia oferta comercial com a centre d'animació permanent".

Fa més de 10 anys que estem en democràcia i fins avui encara no han estat capaços els comerciants escalencs de fer una associació. Això impedeix que hi hagi una "àmplia oferta comercial com a centre d'animació permanent". Aquest fet a vostès se'ls escapa de la seva competència. No els toca a vostès organitzar els comerciants, però si no estan organitzats, a vostès els suposa haver d'eliminar un dels seus objectius. I per tant NOMÉS tenen la possibilitat d'optimitzar allò que és competència seva. Per exemple, aconseguir que tots o gairebé tots els empresaris turístics de l'Escala col·laborin amb el CIT.

Per tant, els esforços del CIT s'haurien d'encaminar a IMAGINAR com s'incrementa (i no com diuen vostès "per aguantar una clientela fidel" –quina poca ambició–) la clientela en temporada baixa. Aprofitant el misteri i la màgia, a Egipte venen **reproduccions** d'art faraònic, a Grècia **reproduccions** d'art hel·lènic. Nosaltres a l'Escala tenim **autèntica** tramuntana de l'Empordà, **autèntiques** ruïnes ibèriques, romanes, gregues, medievals, també tenim **autèntiques** anxoves i **autèntics** paratges meravellosos tant a l'estiu com a l'hivern (de veritat voleu més pistes?).

No ens toca a nosaltres fer un programa per presentar a l'Ajuntament perquè nosaltres no treballem per això. Però si tinguéssim una bona idea no la presentaríem pas a l'Ajuntament, la vendríem al Gremi d'Empresaris Turístics de l'Escala, que és a qui hauria d'interessar, i a ningú més. De fet, aquesta seria la feina de qualsevol centre d'INICIATIVES. Finalment, no han de considerar lamentable que no ens hagi ocupat abans aquest tema. Nosaltres no tenim inquietuds pel sector. Som més ambiciosos. Tenim inquietuds pel nostre poble. I no oblidin mai que cap indústria és la més important del poble; el més important del poble som les persones que hi vivim.

Mont-Recova

lectura



CREPUSCLE D'UN DIA D'ESTIU

Recordo aquell crepuscle, simfonia
d'excelsa majestat, contrapuntada
amb gammes de colors que, a la mirada,
deixaven regalims de melangia.

D'arpegis irisats, la melodia
–carmí, morats, rogencs– fou la besada
que a la terra donava, extasiada,
el sol que amb flames èpiques moria.

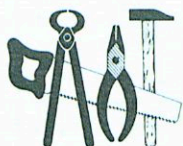
En l'ablament confí de l'horitzó,
s'aixecava, roent, el Canigó,
i, a sos peus, un estol de serralades

amb boirines de tons d'un blau morat...
I al mar, d'un carmí fosc, llis, satinat,
s'afuaven airoses les barcades.

J. Barceló i Matas

FERRETERIA

GUILLOT



PINTURES
I
JARDINERIA



C/. del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs



* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)



Estudi i Servei s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/. Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE



CAIXA DE CATALUNYA



FORUM
E S P O R T I U

FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n
Telefon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA



AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.



danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA



QUI TOCA LES CAMPANES?

Vaig llegir no fa gaire, en una d'aquestes notícies breus i curioses que tenen els diaris, que a Taradell, municipi de la comarca d'Osona, cada dissabte de sis a set de la tarda, s'imparteix un curset de tocar campanes.

Les classes les dona el campaner del poble d'acord amb el rector i s'hi han matriculat onze persones, de les quals cinc són dones.

Sembla un fet passat de moda i per a riure, però en realitat, encara que estiguem a les acaballes del segle XX, el servei que ha donat i podria donar el repicar de les campanes arreu dels pobles del nostre país, està menysvalorat.

Avui dia, els senyals de les hores són automàtics, i els tocs d'algunes celebracions religioses estan enregistrats. És a dir, el campaner no "toca" les campanes, ni aquestes s'empren en la feina per la qual han estat creades.

Alguns dels diferents tocs existents des de sempre: enterament, bateig, casament, foc o inundacions, en prou feines sonen enlloc i gairebé només són coneguts per la gent més gran dels pobles petits.

¿Quantes vegades no hem vist, en qualsevol poble, la policia municipal passar casa per casa, avisant del foc que amenaça la població? Per què no s'han fet servir quasi mai les campanes per realitzar aquesta tasca?

El "sentit comú" dels homes les ha anat arraconant, i com a tantes altres coses que el progrés desprecia, les campanes van patint la seva agonia, plenes de runa i pols.

Pere Juhé

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

El diàleg franc i obert entre pares i fills és una excel·lent fórmula per a una bona convivència familiar.

...

Les grans conquestes han exigut grans sacrificis.

...

El domini d'un mateix dona a l'home una gran personalitat.

...

La monotonia de cada dia sols es venç amb la il·lusió de viure.

...

Com volem que hi hagi pau al món si a l'interior de molts homes ja no n'hi ha?

...

Aquell que vol aparentar el que en realitat no és, no tardarà molt en quedar al descobert.

...

Un títol universitari és un ornament en la prosperitat i un refugi en l'adversitat.

...

La força de voluntat fa miracles.

G.

FER PAÍS

Potser una de les paraules més sentides avui dia és la de país, "FER PAÍS". Després de tants anys de no poder dir: *Aquest país és meu*, els catalans que hem sortit ja fa temps de la repressió, davant d'aquest fet que ens aborda i ens desborda, sembla que gaudim d'anar alternant mots i conceptes: "terra nostra", "casa nostra", la "nostra identitat", el "nostre país". No cal dir que són uns termes molt explotats.

Què hi ha sota la nostra afirmació de País?

Diversos aspectes es poden concretar sota aquest mot: país. Per a uns voldrà dir el coneixement pràctic de Catalunya, el seu terreny, les seves muntanyes, els seus rius. No és el mateix parlar d'Aigües Tortes, l'Estany de Sant Maurici, l'Embassament dels Terradets, així en teoria estudiat sobre el mapa, o recórrer-ho, trepitjant-ho amb els nostres mateixos peus, i veient-ho amb els propis ulls. Quin coneixement tan diferent l'un de l'altre!...

Per què aquest afany d'anar a l'estranger els que potser encara no han vist res de la nostra Catalunya pirinenca, ni han admirat potser els Salts d'aigua de les Fonts del Llobregat!...

I què en saben els nostres alumnes, de la Història de Catalunya i de la seva realitat social i política?

Saben molt del nostre Folklore, de les nostres festes tradicionals i populars, de les fires, de les Festes Majors, dels Mercats, dels llocs bonics per anar a fer una excursió o una acampada?

Tot això ens defineix, ens marca i ens dona un estil de fer; no podem viure d'esquena a aquestes realitats mentre volem fer país.

Però el país pot començar al mateix barri on vivim: el barri, el poble, la ciutat... i fer país serà sempre arrelar-nos allà on vivim i lluitar per un ambient més humà, fer que els que no han nascut al nostre país però hi viuen, n'agafin el gust, l'estimin i el coneguin.

Així podem dir que parlar de país, és parlar de compromís, d'arrelament a la realitat que ens envolta, de concreció d'un estil de vida, de realisme.

I això un dia i un altre, sense cansar-nos. Fer país serà viure atents a les necessitats del nostre ambient i desenvolupar una vida renovadora per a tots els qui conviuen amb nosaltres.

Fer país a l'Escala, essent amables amb tothom quan el formigueig de la gent ens atabala... Les vacances serien una mica més profitoses si els donessim un sentit més altruista, no tan personal i individualista. Perquè si el país són les muntanyes i el mar, les valls i les ciutats, la parla i els costums, també és país un tarannà simpàtic, acollidor, fraternal, obert com el nostre mar...

Neus Ximinis



- Totes les col.laboracions hauran d'ésser lliurades abans de l'últim dia del mes.
- El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col.laboració rebuda.

ANXOVES DE L'ESCALA[®]



Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

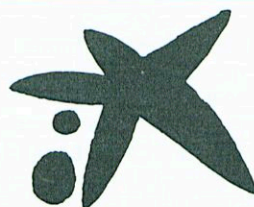


Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic



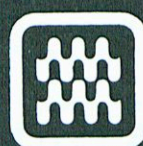
L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.



CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"



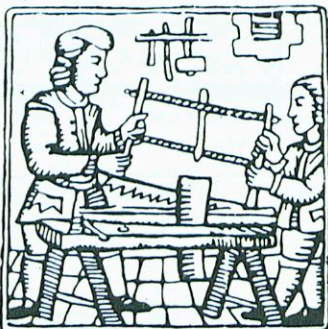
**CAIXA DE
GIRONA**

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plaça Victor Català, 9 - L'ESCALA

DISPONIBLE

**Mobles
Sancho**



Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT
A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA



SASTRERIA

Vilabru

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA



CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA



EN EL LLINDAR DE L'EUTANÀSIA

Resulta paradògic que una societat —la del s.XX— que ha assolit un alt grau de desenvolupament tecnològic i científic presenti al mateix temps uns signes evidents de deteriorament moral i social capaços de posar en entredit la mateixa salut d'aquell cos social en comprovar el menyspreu que mereix la vida humana, font i arrel d'aquella mateixa societat.

El mite del progrés indefinit és simplement això: un mite. Mai l'home ha assolit cotes tan altes de desenvolupament i, al mateix temps, mai s'havien produït tantes injustícies i un deteriorament tan greu de la dignitat humana.

Quan s'ha assassinat milions de jueus o d'ucranians?, Quan han existit els Gulag o els camps de reeducació indoxins? Quan ha estat l'home capaç de legalitzar l'avortament i eliminar milions d'éssers humans indefensos i innocents?

En les proporcions actuals, mai a la història de la humanitat constatem alguna cosa semblant. Estranya paradoxa d'un món que s'anomena civilitzat, cult i progressista.

No és estrany, doncs, que des de fa alguns anys es vagin aixecant veus a favor de l'eutanàsia. És un grau més, una etapa nova en aquell procés de menyspreu de la vida humana i allunyament dels valors ètics intrínsecs a la natura de la persona.

Precedents

Se'm podria dir que ja Plató a la República III esmentava el recurs a l'eutanàsia per aquells ciutadans que no fossin sans de cos. Però veus desafinades sempre han existit en el cor de la humanitat. Sense anar més lluny, Hipòcrates —de la mateixa grega que el filòsof d'Atenes— surt en defensa de la vida humana en el seu cèlebre jurament base de la seva deontologia mèdica.

Però serà la difusió del cristianisme la que renovarà la mentalitat de les persones fent-la acord al manament diví "no mataràs". Tot un assoliment de la societat cristiana que perdurarà vint segles i que comença a cedir en la nostra centúria. En efecte, el 1935 es funda a Anglaterra la primera organització pro eutanàsia amb el nom de "Exit" (sortida); actualment s'anomena: "Voluntary Euthanasia Society". El 1938 se'n constitueix una de similar als Estats Units sota el nom de "Euthanasia Society of America".

Entre altres associacions pro eutanàsia existeix la "NVVVE" holandesa, que edità un llibre en el qual s'explicava detingudament les diverses formes de proporcionar una "mort dolça" a si mateix o a d'altres. Actualment existeixen organitzacions pro eutanàsia a 21 països, que el 1980 celebraren un Congrés a Oxford i acordaren constituir la "Federació Mundial de Societats pel Dret a la Mort".

Avortament i Eutanàsia: Similituds

Una vegada introduït l'avortament a la legislació civil de molts països, és lògic pensar que el pròxim pas li toca a l'eutanàsia. El procediment és molt semblant.

Les lleis de l'avortament van néixer hipòcritament per pal·liar successos penosos (perill de mort de la mare, cas de violació, etc) i que després s'ha extès per justificar casos banals, com "fill no programat" o "no desitjat", ja sigui per raons psíquiques o econòmiques.

De la mateixa manera, no és aventurat predir la propaganda que es farà per assolir una acceptació gradual de l'eutanàsia, presentada com una "conquesta" de l'estil contemporani de la vida, amb vistes a suprimir els nens minusvàlids que no poden apreciar la "qualitat de vida" i que suposen una càrrega a la societat. El mateix raonament es pot aplicar als malats incurables i als vells.

En realitat, existeix una estreta relació entre l'eutanàsia i l'avortament: els motius que es donen per justificar l'avorta-

ment i l'eutanàsia són essencialment els mateixos. Si es permet a una mare eliminar el fill a les seves entranyes per raons psíquiques o econòmiques, quina raó de pes es pot aduir per impedir que elimini el fill que ha nascut minusvàlid?

Avui dia s'estan donant les bases d'una "cultura de la mort". Els historiadors del futur se sorprendran, sens dubte, del menyspreu de la vida humana que es manifesta a la nostra època. Es combat contra la vida en tots els seus estadis. Les d'abans que s'origini, amb la contracepció i l'esterilització. Es refusa la vida humana amb l'avortament, i amb el suïcidi. Se la suprimeix amb l'eutanàsia activa mitjançant un tractament que procuri la "mort dolça".

Aquest menyspreu de la vida humana ve ja sostingut per personatges de primer pla polític, com Jacques Altalli, conseller de F. Mitterrand i autor de les següents propostes:

"Penso que en la lògica del sistema industrial en què vivim la longevitat no ha de ser una meta. Quan l'home sobrepassa els 60/65 anys, viu més enllà de l'edat productiva i costa manar la societat".

"Per la meua banda i quant a socialista, considero un fals problema l'allargament de la vida. L'eutanàsia serà un dels instruments essencials en les societats del futur, sigui de la ideologia que siguin. Dins d'una lògica socialista, el problema es planteja així: el socialisme és llibertat, i la llibertat fonamental és el suïcidi, directe o indirecte; és un valor absolut en aquest tipus de societat. Penso, doncs, que l'eutanàsia, com a tipus de llibertat o per necessitat econòmica, serà una de les regles de la societat del futur."

Com l'avortament, l'eutanàsia s'està infiltrant a la nostra cultura. Molts homes del nostre temps no veuen en la vida, sinó que es preocupen exclusivament del seu "nivell de vida". D'aquí el refús a la nova vida; d'aquí la possibilitat de suprimir els malalts i els vells improductius i costosos. Aquests seran proporcionalment cada vegada més nombrosos pel baix índex de natalitat; i quan l'augment de les classes passives i la disminució de la població treballadora faci que el pes social dels ancians creixi progressivament, ¿no hi haurà llavors una excusa més per justificar l'eutanàsia?

Valor de la vida humana

Des del punt de vista de l'ètica natural, el respecte de la vida humana és un dels fonaments de la convivència social. Però si no s'accepta el caràcter sagrat de la vida i no se la respecta en totes les seves manifestacions, llavors la societat —o la cultura dominant— s'erigirà en jutge suprem de la vida i dictaminarà quin tipus de vida mereix la pena d'ésser viscut.

En definitiva, el respecte de la vida humana pressuposa admetre l'existència de Déu, autor de la vida. Si no es té en compte que només Déu és creador i amo únic de cada ésser humà, i que tot home té un destí etern, és fàcil caure en les majors aberracions.

Primerament ha estat l'avortament. Ara, el torn li toca a l'eutanàsia. Tristament, era fàcil de predir.

Ramon Moncunill Bernet



RENAULT

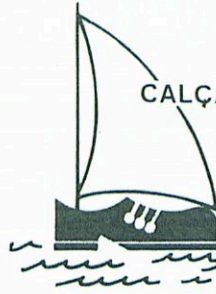
GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)



CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920



Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —
GELATS



Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

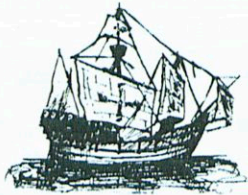
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA



Caravel·la



ROSA MARIA BALLESTA
CENTRE
D'ESPECÍFICS



FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA



Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

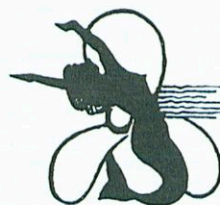


**HOTEL
RESTAURANT**

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)



Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)



JOPA

nàutica

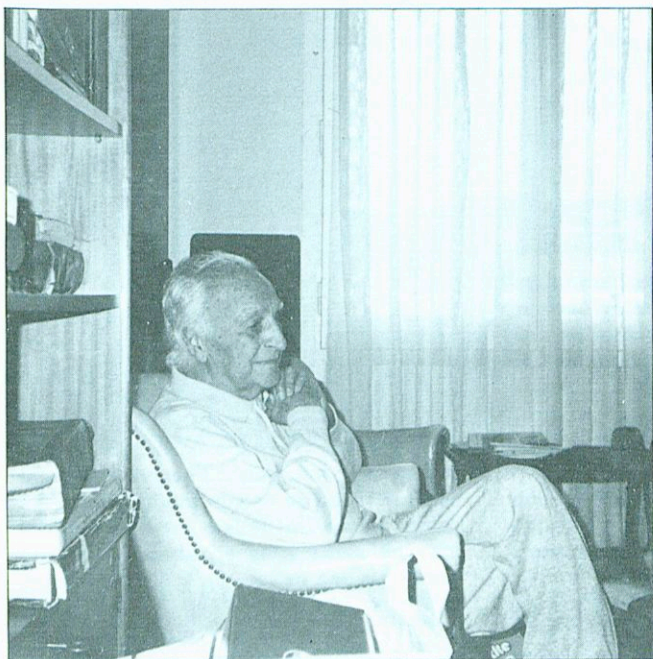
Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE



EN DIEGO MASFERRER



El Doctor Diego Masferrer, al llarg de tota la seva vida, estimà L'Escala, el seu poble nadiu.

La vida continua. Mai no s'atura. Sempre es renova. Escalencs que neixen, creixen, es fan grans. I uns altres que, com si estiguessin apretats pels primers, ens diuen adéu en aquest món, per anar a l'altre, després d'una trajectòria exemplar, en la qual ha quedat ben palesa la seva estima envers el nostre poble, que també és el seu.

Aquest, precisament, és el cas d'en Diego Masferrer Oliveras qui, a l'edat de 82 anys, ens deixava el dia 17 del proppassat mes de juny per passar a una millor vida en la qual ell cregué profundament, des de ben petit, al redord d'una família cristiana i exemplar.

En ella hi naixia el dia 27 de novembre del 1905 a la casa pairal del Carrer Nou, el qual més tard es dedicaria a ell i al seu germà, en Pepito.

Passo per alt la seva biografia –per altra part, molt coneguda dels nostres lectors– per cenyir-me al veritable objectiu d'aquesta secció de l'Escalenc, revista que ell rebia cada mes i que, segons testimoni de la seva esposa, la senyora Maria Ordís, llegia amb gran entusiasme, full per full, sense deixar-se'n una ratlla, a fi de mantenir-se al corrent de tot el que passava a l'Escala.

El Doctor Diego Masferrer, en Diego –que és tal com volia que l'anomenessin– fou, sense saber-ho, un gran col·laborador d'aquest racó de "Refresquem la memòria".

Un bon dia, fa uns anys, li vaig demanar si m'explicaria coses de l'Escala, pertanyents al passat i als anys de la seva infantesa i juvenesa.

–Ja ho crec que sí, quan tu vulguis, em digué sense fer-se pregar uns instants.

Des d'aquell dia vaig passar unes agradables tardes d'estiu al seu costat, acompanyat de la seva esposa.

La malaltia encara no l'havia visitat. Es mantenia enèrgic i valent. Conservava intacta la seva portentosa memòria que el feia arribar als detalls més insignificants.

M'impresionaven els seus gestos segurs i decisoris. La seva mirada, penetrant, i el seu cap, cobert de cabells blancs amb tons grisencs, li donaven un aire respectuós. La seva paraula era clara i expressiva, donant vivesa al seu relat. M'explicava una munió de coses, anècdotes, fets i curiositats que ara, per reproduir-los, necessitaria moltes pàgines.

Em recordava amb tots els ets i uts la portada de les aigües a l'Escala; em parlava de les parelles de bous i de llurs patrons; em parlava d'en Nyota, d'en Felip de la Meta i d'altres personatges populars.

Em dibuixava, sense necessitat de paper i llapis, el recorregut que seguïen els cabrers i llurs ramats pels carrers de l'Escala en la seva venda diària de la llet, casa per casa, a "cor obert", o sigui, del braguer de la cabra al tupí de la bona dona que esperava pacientment que en Virgili –per dir-ne un dels cabrers que hi havia a l'Escala– munyís la cabra.

O em parlava de les parelles que anaven a cercar cantirs d'aigua a la font pública o del repartiment de l'aigua que la Maria Carreras feia amb el seu carro pels cafès, tavernes, fondes i cases particulars de l'Escala.

Em recordava –perquè no?– el seu pare quan era batlle de l'Escala, encara que ho fou per poc temps, però el suficient com per endegar el primer servei de recollida d'escombraries que s'inicià amb el carro d'en Vicenç Rivera, en "Vicenç de la Meta", per saber millor de qui parlem.

La seva veu prenia una tonalitat especial quan recordava el primer dia de la proclamació de la segona república. Ell i el seu germà, en Pepito, feren mans i mànegues per dissuadir el seu pare de fer el recorregut de tots els dies, després de dinar. Com que coneixien sobradament les idees dretanes del seu pare, temien que succeís el que realment passà.

De totes maneres, en Diego, i com a mal menor, aconseguí acompanyar-lo, molt a disgust del seu pare.

Quan pujaven pel carrer del Progrés, a l'alçada de les escoles de l'Ave Maria es trobaven amb uns quants escalencs esquerrans que celebraven, molt eufòrics, la victòria republicana. I, en creuar-se, ja hi varen ésser. No arribaren a les mans, però el diàleg polític fou molt fort i encrispat. En aquells moments fou molt eficaç la companyia d'en Diego, el qual per alguna cosa hi era: per a evitar que la discussió es perllongués.

I així aniríem recordant les moltes i moltes coses que m'explicava en Diego. Solíem parlar al menjador de casa seva. Per la finestra oberta, vèiem el Cargol, el mar i, al fons, Empúries. De fora, a voltes, ens entrava un airet molt agradable.

Els seus néts, petitons, entraven i sortien. En Diego, per descomptat, els estimava tots, com ells estimaven l'avi.

De més grandets, es fixaren en els seus cabells, en els seus ulls, en les seves predileccions i, sobretot, en el seu gran amor a l'Escala, el seu estimat poble.

Així li digueren el dia del seu traspàs, amb aquesta tendra poesia:

*"L'avi tenia el cor a l'Escala
i el pensament en estimar.*

*El vent, amb la seva cançó,
li removia els cabells.*

Les ones li duïen records.

*Les gavines, posades en el Cargol,
eren com blanques esperances.*

*En la nit les estrelles brillaven
com els seus ulls.*

Ulls que miraven les llums

i retorns de les barques.

*Lluny del mar se sentia deseparat
i quan el tornava a veure semblava
veure un amic.*

*L'avi tenia el cor a l'Escala
i el pensament en estimar".*

Realment fou així. El seu darrer gest fou una demostració palpable que tenia el cor a l'Escala.

En Diego disposà en vida que les seves despulles reposessin al cementiri de l'Escala, el seu poble estimat.

Descansi en pau el nostre benvolgut Diego Masferrer. La seva esposa i família tota, rebin el nostre més sentit i sincer condol.

conversa amb...

CONVERSA AMB...

En Pompeu CUERO i PELLICER és president i fundador de la Comunitat de regants del Baix Ter, marge esquerra. President de la Cambra Agrària de Bellcaire i Vocal de la Junta Agrària de Girona. Tots aquests càrrecs tenen relació amb el món de l'agricultura, encara que la seva formació va ser eminentment tèxtil, ja que és diplomad en sederies de l'Escola Industrial de Lyon. Fou l'últim President del Somatent Provincial. És descendent dels Saguer, una de les primeres famílies de l'Escala. I gràcies a la documentació recopil·lada per la seva família i per ell mateix, és coneixedor de molts fets històrics, tant del nostre poble com de les comarques del voltant.

L'Escalenc.— Vau néixer aquí a l'Escala?
Pompeu Cuero.— Sí, el 7 d'abril de 1909, al núm. 9 del carrer del Mig. Els meus pares eren escalencs, però els meus ascendents, per part de pare, es troben a la província de Huelva. El meu rebesavi va venir a viure a l'Escala cap a finals del segle XVIII. Era agent segon de duanes a Tortosa i es deia Torcuato de Cuero i de Pinzón. El varen ascendir a primera i en quedar vacant la plaça de l'Escala la va sol·licitar. Aleshores el tràfec marítim a la nostra vila era important, hi havia setze barques de cabotatge, entre les més importants, les de can Maranges, la d'en Josep M.^a Dubé i la de can Libran. La duana era al carrer de l'Alfoli.

El meu besavi va tenir tres fills. Un dels seus fills es va casar amb una noia de can Saguer. D'aquí ve que en morir l'oncle apotecari sense descendència, la meva família heretés tots els béns dels Saguer.

L'Esc.— Què ens podeu dir de la família Saguer?

P. C.— En Baldiri Saguer i Bataller va ser l'apotecari de l'Escala i tenia la farmàcia a la plaça, a la casa a on ara hi ha can Piquè. Aquesta farmàcia és la que més tard va comprar en Forn. La família Saguer era una família important, tenia moltes propietats i el pare de l'apotecari, en Miquel Saguer, va ser durant 18 anys alcalde de l'Escala i Secretari del Sindicat arrosser. La nostra vila, en aquells temps, era el centre arrosser d'aquesta comarca. En Miquel Saguer anava per assumptes arrossers a la fira de Bellcaire, una població de la Provença francesa; hi anava a peu fins a Narbona i allí agafava la xirga, que era una barcaassa que navegava per uns canals, tirada des de la vora per un cavall. Explicava que, a la fira de Bellcaire, els pagesos corrien amb unes samals arranjades i amb una flassada. Quan volies anar de ventre, et donaven

diners perquè ho fessis dintre, ja que ells ho aprofitaven per a poder adobar les hortes.

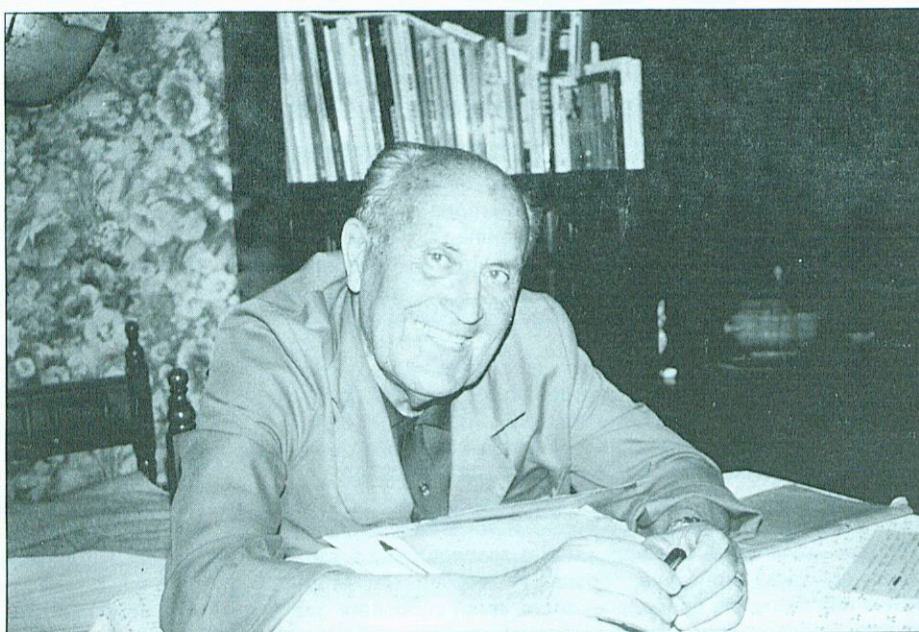
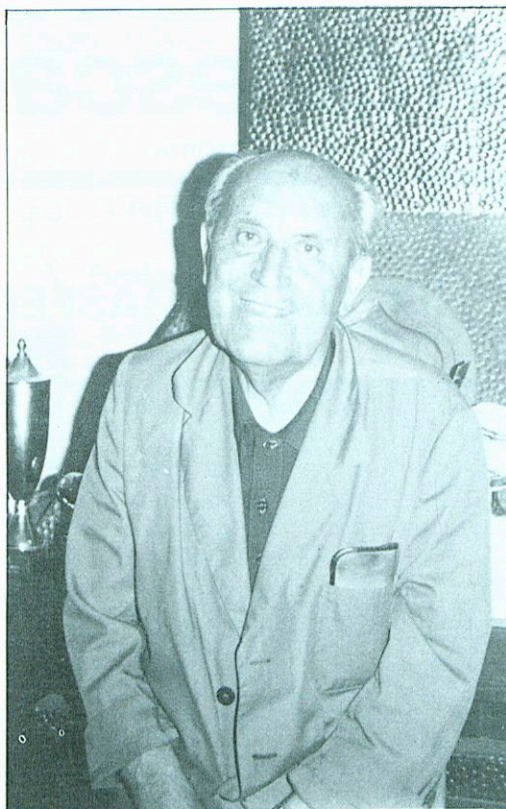
En temps de la guerra dels francesos en Miquel Saguer va rebre ordre del General Álvarez de Castro de reclutar doscents homes de la comarca i portar-los a Girona que estava en estat de setge. Van anar cap a Girona, però els francesos havien posat cordills amb esquarterins, de manera que en passar tocaven i en sentir-ho els centinelles disparaven a matar. Varen haver d'anar amb molt de compte de Celrà fins a Girona, passant de quatre grapes per sota dels fils. En entrar a Girona va veure com, de la gana que passaven, pagaven una unça d'or (que era equivalent a 16 duros) per una rata, i també va veure com amb un casc de granada trencat hi xafaven llistó i blat per menjar.

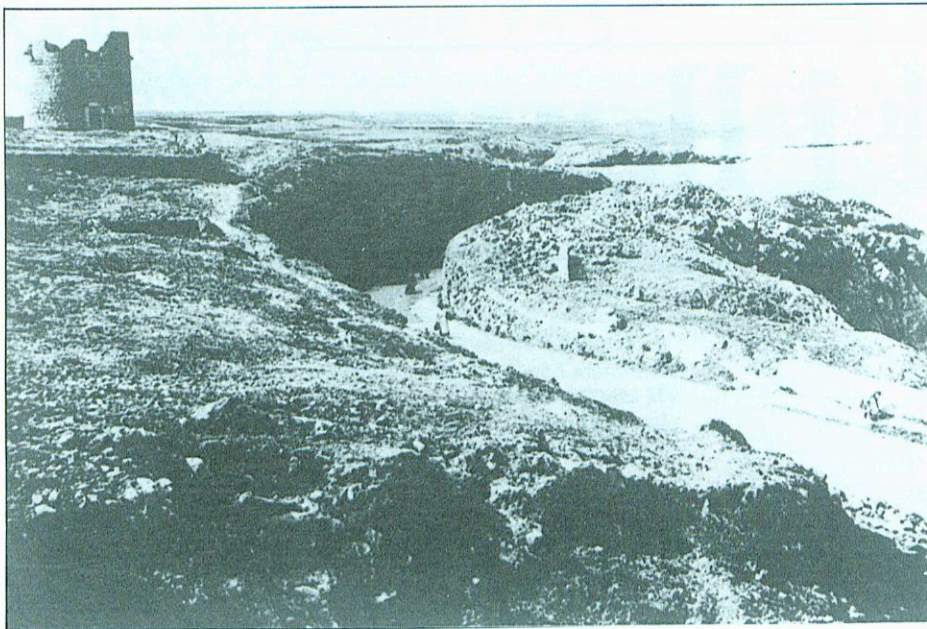
L'oncle apotecari va ser el que va regalar, l'any 1885, el pati de casa seva

per fer la plaça del Sòl d'en Saguer. Fins aleshores el carrer principal de l'Escala era el carrer Brut però, en fer-se la plaça, va passar a segon terme i el carrer d'Empúries va passar a ser el més important. Això va suposar una transformació d'aquest barri que era el barri comercial de l'Escala. Ell volia fer construir voltes tot al voltant de la plaça, però com que no es va entendre ni amb els veïns ni amb l'Ajuntament, els va dir: "Aquí teniu la terra!".

Més tard, en obrir-se la carretera de la costa (l'oberta), el carrer de Gràcia va ser el principal. Fins aleshores es passava per sobre la muntanya del Pedró i es baixava pel carrer d'Empúries. He sentit explicar que l'avi Kilis, quan anava a abeurar els cavalls a la Font, sempre hi passava dret sobre els cavalls esverats.

Els Saguer eren els amos del mas Cremat i a casa sentia dir que, en temps





de la guerra dels francesos, hi havia allí un aguasser que no anava mai a dormir sense haver mort un francès.

L'Esc.— Recordeu alguna altra anècdota relacionada amb els Saguer?

P. C.— En Baldiri Saguer festejava una noia de can Quintana de Colomers (una família molt rica i coneguda). Van renyir i al matí següent ella es va casar amb el mosso, i ell, en saber-ho, es va casar amb una criada de casa seva. Es van casar pel civil. I aquest va ser el primer casament civil de l'Escala. Van tenir una nena que va morir molt joveneta i no es va poder enterrar en terra santa. La van enterrar en un hort que tenien els meus oncles, en deien l'hort de la cendra, i es trobava en el carrer de la Riera, al lloc on en Nonito hi té la serra.

Una vegada, el meu pare amb l'avi Bordes, que era un home que es dedicava a fer de picapedrer, feien uns clots en aquest hort per plantar-hi llimoners i van trobar el cap de la nena. El va ben

fregar i el va portar a casa, però, quan la guerra, el van trencar. El meu oncle Saguer era ateu, tot i que tenia dos germans capellans (un a Begur i l'altre a Vilert).

L'Esc.— Tornant a les barques de cabotatge, què ens podeu dir més?

P. C.— Les barques de cabotatge carregaven 500 o 600 quintà (un quintà equival a 40 quilos), i es dedicaven al transport de carbó, sal i cereals. A cal "Alegre" del carrer de Gràcia feien transport terrestre i, en aquella època, tenien divuit carros que baixaven el carbó vegetal de muntanya i hi pujaven sal i altres productes.

Els vaixells transportaven blat que descarregaven aquí i el portaven al molí propietat del Marquès de Dou, que també era l'amo de la Torre, la que hi ha abans del mas del Clot de Moret. Aquest molí el van instal·lar uns hongaresos. I aquest va ser el primer o segon molí de la província que es va muntar amb cilin-

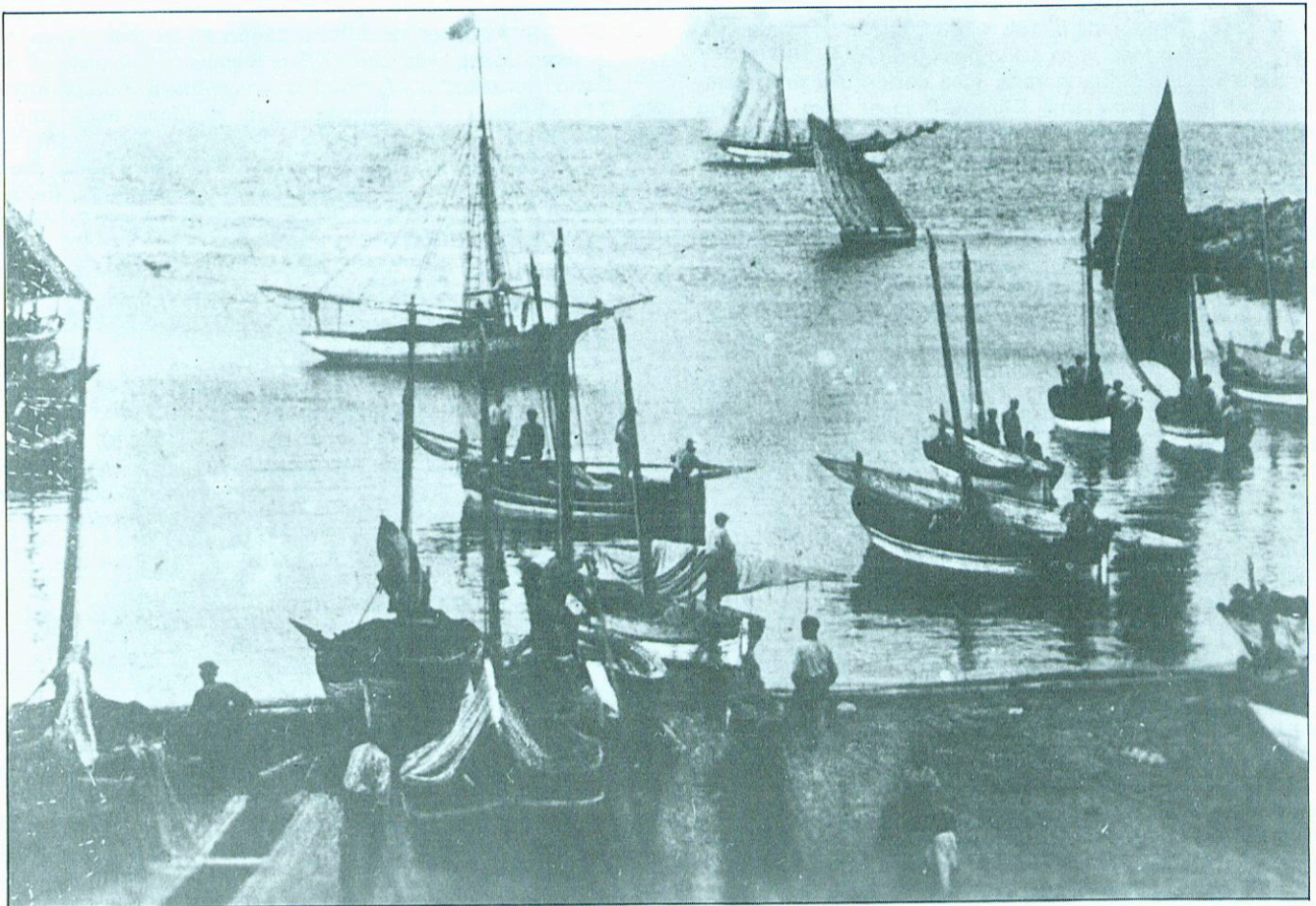
dres. Els hongaresos eren els pioners en aquest tipus de molins. Abans els molins feien farinada, és a dir barrejaven el segon amb la farina; aleshores, cadascú a casa seva tenia la pastera i al damunt d'aquesta hi havia el torn que era un cilindre gros forrat amb tela de tamís. Allà hi passaven la farina, que anava a parar a la pastera mentre que el segon quedava en el cilindre.

L'Esc.— Recorda algun fet d'alguna d'aquestes barques de cabotatge?

P. C.— Un fet curiós va passar relacionat amb una de les barques de can Maranges, que li deien "San Francisco" i era manada per un tal Gori, pare del "Paisano". Era un home aquest últim que vivia cap a can Dubé, i la gent li deia: "Paisano, què diu el poble?". Ell responia, amb una veu molt peculiar: "Calla i paga!". Bé, tornant al que us deia abans, a can Maranges tenien una gossa Fox Terrier. Aquest tipus de gossos tenen el paladar negre i són expressos per a matar rates. En Gori havia portat un carregament de blat de Tortosa, per a fer farina; durant els dies de càrrega i descàrrega el patró va demanar a en Maranges que li deixés la gossa per posar-la a la barca perquè matés les rates. Quan van haver carregat la farina, varen fer mar de fuses. I fins que no van ser a nivell del golf no es van adonar que portaven la gossa. No van pas recular i se la van emportar cap a Gènova que era on s'havia de portar la càrrega. A Gènova, mentre uns mariners feien guàrdia altres se'n van anar a passar-ho bé, la gossa els va seguir i es va perdre. Però, al cap de vint dies, quan la barca arribava a la llongada de la platja, la gossa fregava la porta de can Maranges. Es pensa que va tornar de Gènova a l'Escala, a peu, costejant i orientant-se per l'olfacte.

Rodoma

(continuarà)



esport i lleure



FUTBOL



Resultats del mes de juny:

TERCERA REGIONAL

Dia 5	Palafrugell – l'Escala	4-0
Dia 9	l'Escala – Monells	2-3

PRIMERA REGIONAL

Dia 5	l'Escala – Sàbat	5-4
-------	------------------	-----

Amb aquests resultats quedaven tancades les competicions de la temporada 87-88, de la qual ens permetem fer-ne un breu resum:

En el número de *l'Escalenc* del mes passat comentàvem que el nostre primer equip segons com anés el partit que jugaven a Santa Cristina d'Aro, Crispinenc i Roses, podia ser segon o tercer en la classificació definitiva. Com que la victòria va ser pels propietaris del terreny, el sub-campionat va correspondre als escalencs. Així, doncs, va assolir-se el segon lloc amb 53 punts (19 positius) 83 gols favorables i 29 en contra que representen el tercer màxim goleador i el segon menys golejat (cal tenir en compte que els dos darrers partits es va perdre l'extraordinària mitjana de 0,65 gols per partit que fins aquelles alçades del torneig el mantenien com al porter menys batut).

El segon equip a tercera regional va quedar en desè lloc amb 32 punts (2 negatius) 55 gols favorables i 62 en contra.

El juvenil manté la categoria tot i acabar en penúltim lloc amb 19 punts (8 negatius) 28 gols favorables i 53 en contra.

Quant a les categories inferiors, aquests són els llocs aconseguits: Infantils, sisè; Alevins, quart i Benjamins, tercer.

La qüestió de tresoreria ha quedat d'aquesta manera:

Temporada 86/87 = 620.000 PTA de dèficit
Temporada 87/88 = 780.000 PTA de superàvit
Per tant, hi ha saldo positiu de PTA: 160.000

Cara la propera temporada, s'ha decidit una reestructuració del futbol base amb l'Anton Brugués com a màxim responsable i coordinador, que comptarà amb la col·laboració de Quim Mas i Francesc Caparrós pels *benjamins*, Màxim Lavado i Francesc Mas pels *alevins*, Frederic Castells pels *infantils*, i serà el mateix Anton qui tindrà cura dels *juvenils*. En Pere Colomeda –en Marquet– serà el responsable del segon equip a la *tercera regional*, i pel que fa al titular que participarà a la *primera regional*, amb solament tres equips diferents de la temporada passada (hi mancaran el Crispinenc, pujat a preferent i Borrassà i Sàbat que han perdut categoria, i al seu lloc hi haurà Abadessenc, baixat de preferent i Pals i Salt o Amer campions dels seus respectius grups de segona regional i que en aquests moments per un recurs presentat per l'Amer no es encara segur quin dels dos guanyarà la categoria) possiblement tindrà el mateix tècnic de l'any passat, en Dotes, i dels jugadors de moment han renovat Bartrina, Felip, Gallardo, Gasca, Madir, Ito, Moya, Mas, Brugués, Montserrat, German i Magaldi. Com a novetats hi ha Diego (del Vilobí) Narcís Fàbrega (del Bellcaire) Francesc Caparrós (que complia el servei militar) i Ricard Macià, Lluís Pagès i Pere Lavado, procedents del juvenil. Per ara han de considerar-se baixes: Carreras, Fuster, Quique, Porcel i Quim Brugué, aquest per haver-se d'incorporar a la "mili".

Continuarà la mateixa Junta, presidida per Pere Solés, encara que sembla que serà la darrera temporada que assumirà la responsabilitat.

S'estan fent gestions per tal de concertar algun partit pretemporada però es troben certes dificultats, fins i tot el Torneig "Vila de l'Escala" enguany serà el segon equip el que el disputarà, segurament amb Viladamat, l'Armentera i Ventalló, per no haver trobat conjunts per a fer-ho el titular.

El divendres dia 8 de juliol, al vespre a dos quarts de deu en primera convocatòria i a les deu en segona, ha de tenir lloc a la sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, l'assemblea ordinària, en la qual serà exposat als assistents el balanç de la temporada finida i els projectes de la propera, reunió que acabarà amb el clàssic "precis i preguntes". Si es tracta d'alguna qüestió d'interès general, el mes vinent en donarem deguda informació.

ACTIVITATS PER AL MES D'AGOST

Com a cada any, la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca, prepara l'anada a Barcelona, per tal d'assistir al Camp Nou a la jornada final del Torneig Joan Gamper, en el qual han de participar els clubs PSV. Eindhoven, Steaua de Bucarest, Peñarol de Montivideo i F. C. Barcelona.

Igualment la Penya col·labora en l'organització de la ja tradicional cantada d'havaneres que el *dijous dia 4 a les 10 de la nit* ha de tenir lloc en el marc del *Port d'en Ferris*, amb la presència dels grups "Berganti", "Oreig de Mar" i "Els Pescadors de l'Escala".

Són també habituals les cantades d'havaneres al "Camp dels Pilans", que comptarà aquest any amb la participació dels "Pescadors de l'Escala" i és programada per al dia 11, a les 10 de la nit, així com la de "Cala Montgó", organitzada i interpretada pel grup "Terra Endins", que s'ha de portar a terme la nit del dia 13, segons que sembla dins els actes que es projecten aquell cap de setmana com a "Festa Major de Montgó".

TENNIS TAULA

Campionats de Catalunya a Vic

Els dies 24, 25 i 26 de juny tingueren lloc a Vic els Campionats de Catalunya Infantils i Juvenils, amb participació del CER Anxoves de l'Escala, representat per Josep M^a Guanter, Josep Lluís Cortal i Pere Riembaud –a juvenils–, i per David González, Jordi Sánchez –recentment incorporat del TT la Bisbal i Albert Surrell, amb en Joan Sues com a delegat.

D'entre setze equips, l'equip juvenil estigué a punt d'aconseguir un lloc entre els quatre primers, però va perdre 3-2 davant el Ciervo de Sabadell i aconseguí finalment la vuitena plaça.

Resultats:

CER A. de l'Escala 4 – l'Hospitalet 1
CER A. de l'Escala 2 – SCR El Ciervo 3 (1a fase)
CER A. de l'Escala 4 – Intercol Tarraco 1

Igualada 3 – CER A. de l'Escala 1
Palafrugell 3 – CER A. de l'Escala 1
(2a fase, llocs del 5 al 8)

L'equip infantil, per la seva part, estigué a un pas de la medalla i, d'entre 10 equips, aconseguí finalment la quarta plaça, en perdre el partit decisiu per 3-1 davant el CN Figueres.

Resultats:

Epic Terrassa 4 – CER A. de l'Escala 1
l'Hospitalet 0 – CER A. de l'Escala 5
CER A. de l'Escala 4 – CT Barcino 1 (1a fase)
CER A. de l'Escala 4 – l'Estonnac 1
CER A. de l'Escala 1 – CN Figueres 3

Campionats escolars

De la competició escolar que s'ha vingut jugant durant els mesos maig i juny, hem de senyalar que a la categoria infantil per equips s'ha quedat en segon lloc, perdent davant el CN Figueres i que per individuals en David González va arribar a la final de quatre, i va quedar tercer, darrera de Pere Cadenes –gironí al CN Figueres– i de Dani Ortiz, del FD Cassanenc.

El CER Anxoves de l'Escala serà present als Campionats d'Espanya infantils i juvenils

Del 16 al 20 i del 21 al 25 de juliol tindrà lloc a El Ferrol els Campionats d'Espanya infantils i juvenils, respectivament, i en ells el CER Anxoves l'Escala ja ha rebut de la Federació espanyola la confirmació d'haver acceptat la nostra participació que estarà integrada –gairebé amb tota seguretat– per Josep M^a Guanter, David González, Albert Surrèll i Pere Riembau, amb en Joan Sues com a delegat.

A la categoria infantil per equips hi prenen part 48 equips, repartits en 8 grups de 6 equips que jugaran una lligueta a la primera fase. El CER Anxoves de l'Escala tindrà per rivals el Collado Mediano de Madrid, l'Atomic Bagà, el C. Anaka, el C. Narón TM i el C. Bahía de Cadiz.

A juvenils hi prendran part 64 equips, disposats en 16 grups de 4, i haurem de jugar davant el Confecciones Rumadi de Còrdova, el C. Taboada Ferrol TM i el CP Orbigo.

Top aleví, infantil i juvenil a Cassà

Els dies 2 i 3 de juliol es jugà a Cassà el Top Català-88 en les diferents categories, amb 12 jugadors a cadascuna d'elles. David González tingué una discreta actuació quedant vuitè, amb 4 partits guanyats i 7 de perduts, mentre que en Josep M^a Vargas fou desè entre els alevins, amb 3 de guanyats i vuit de perduts.

Fèlix Guanter

SARDANES

Dèiem a l'Escalenc del mes passat que no havíem vist la relació de les ballades corresponents a aquest Estiu-88, pel que fa a les que organitza l'Ajuntament de la vila –aquest any juntament amb la Agrupació Sardanista del CER, segons figura en el cartell–. Ara que ja el tenim, podem publicar la totalitat de les anunciades, que han de tenir lloc, com sempre, a la Platja i a les 10 del vespre. El mes de juny ja n'han portat a terme dues, el dia 22 amb la Ciutat de Girona i el dia 29 amb el Foment. Pel mes de juliol hi ha: dia 6 la Selvamar, dia 13 la Vila de Blanes, dia 20 la Flama de Farners i dia 27 la Selvamar. A l'agost, el dia 3 la Ciutat de Girona, el dia 10 la Baix Empordà, el dia 17 la Flama de Farners, el dia 24 la Baix Empordà i el dia 31 la Vila de Blanes. El setembre, el dia 10 la Principal de Llagostera i el Foment de la Sardana i el dia 11 la Selvamar. No esmenta el cartell ni la Festa Major ni la Diada de la Verge del

Carme. De la Festa Major ja en farem comentari més endavant, i quant a la Festa del Carme, amb la celebració de l'Homenatge a la Vellesa, els actes seran amenitzats per la cobla-orquestra Costa Brava i concretant-nos a les sardanes ens ha estat facilitat el repertori que ha d'interpretar la cobla palafrugellenca. El matí, a la sortida de la missa, "L'ermita de Sant Llop" de E. Juanals i "Rosa vella" de J. Saderra. A la tarda, "Premià de Mar, Ciutat Pubilla" de C. Santiago; "Cant de coratge" de C. Saló; "En Ramon i la M.^a Àngels" de N. Mir; "Sardanes al casino" de M. Font; "Racauba" de J. Saderra i "Cançó per l'Eva" de J. Oliver. A la nit, ans del ball, "Fausta" de Puigferrer i "Platja d'Aro" de Josep M.^a Tarridas.



PUBILLA DE L'ESCALA 1988

En el decurs del ball amenitzat pel conjunt "Vampirs", que amb l'organització dels Joves del C.E.R., va tenir lloc la nit del dissabte dia 25 de juny, als jardins del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, es va portar a terme l'elecció de la Pubilla de l'Escala 1988 i les seves dames d'honor. Fou anomenada Pubilla, la senyoreta Carme Pagès i Català, i foren escollides com a dames d'honor Miriam Pérez i Garriga i Marta Folch i Geronés. Als nostres millors desitjos que tinguin favorables resultats a les seves activitats durant el pubillatge, hem d'afegir-hi la més entrançable felicitació.



L'EQUIP DE TERCERA REGIONAL DEL F.C. L'ESCALA · TEMPORADA 1987-88

Salomó Sala, Pere Ros, Xavi Freixas, Pere Falgàs, Néstor Serrano, Alfons Caparrós, Ferrand Pèrez, Maxi Lavado, Joan-Maria Brugués, Joaquim Mas i Miquel Ayala.



RECULL DE NOTÍCIES SERVEIS D'INFORMATIUS DE RÀDIO L'ESCALA

6/06 AVARIA DEL RÀDIO-ENLLAÇ DE RÀDIO L'ESCALA

El diumenge, el ràdio-enllaç de Ràdio l'Escala es va avariar i tot i que els dilluns les emissions van anar normalment, dimarts es va repetir el problema. Per aquest motiu es va haver d'enviar a reparar el mòdul de freqüència d'enllaç i això va fer que gairebé tota la setmana la ràdio restés en silenci. Des de llavors no s'ha tornat a presentar cap problema i les emissions continuen efectuant-se amb normalitat des del 107.6 de la FM.

8/06 PRESENTACIÓ DEL COORDINADOR CULTURAL A LES ENTITATS

A la sala de reunions del Pavelló Municipal de l'esport es presentava a les entitats el nou Coordinador cultural de l'Escala, en Pere Guanter. L'Ajuntament de l'Escala va decidir crear aquesta plaça per organitzar les activitats culturals del poble. Des del primer de juny s'ha incorporat al seu lloc i serà l'encarregat de coordinar aquestes activitats. La plaça s'ha cobert pel sistema del concurs i s'hi varen presentar tres candidatures, dues de les quals van arribar fins la darrera prova i van obtenir unes puntuacions força igualades.

16/06 REUNIÓ DELS CAPS DE LA POLICIA MUNICIPAL A FIGUERES

Es reunien a Figueres els caps de les policies municipals de les comarques gironines, dins les trobades habituals que fan per tal de posar en comú els problemes que tenen. En aquesta reunió, a la qual va assistir el cap de l'Escala T. Gallego, es van tractar diversos temes, el més rellevant dels quals va ser la formació dels agents. Segons que ens va explicar el Sr. Gallego, va quedar clara la necessitat de descentralitzar els cursos de formació ja que si no és així els efectius de les policies locals es veuen reduïts a l'hora d'assistir a cursos de formació. D'altra banda també es va parlar de la poca operativitat de les juntes locals de seguretat, degut, sobretot, al fet que en cas d'intervenció cada cos obeeïa als seus comandaments habituals i es produïa a vegades una descoordinació que restava eficàcia.

17/06 AJORNADA LA INCORPORACIÓ DE DOS OBJECTORS A PROTECCIÓ CIVIL DE L'ESCALA

L'Ajuntament de l'Escala havia fet una sol·licitud al Govern Civil de Girona en el sentit de poder disposar de dos objectors de consciència per incorporar-los als treballs de protecció civil a l'Escala, i més concretament al Pla d'Emergència. La resposta a la sol·licitud feta pel nostre Ajuntament va ser contestada en una carta en la qual s'accepta la sol·licitud però lamenta el fet que no sigui possible posar-ho en pràctica a partir del setembre. Sempre segons aquesta mateixa carta, no serà fins el proper 1 de març de l'any vinent que l'Ajuntament de l'Escala comptarà amb dos objectors de consciència per treballs de protecció civil.

17/06 L'ESCALA DEPENDRÀ JUDICIALMENT DE FIGUERES

Durant aquest mes era previst que entrés al Congrés dels Diputats un projecte de Llei de reforma dels jutjats segons el qual l'Escala passaria a pertànyer al partit judicial de Figueres i no al de Girona com fins ara. Això implicaria, en cas que s'aprovés, que els escalencs ja no hauríem d'anar a Girona per afers judicials sinó que s'hauria d'anar a Figueres.

23/06 LA FLAMA DEL CANIGÓ ARRIBA A L'ESCALA

Els membres del Club d'Atletisme del CER van participar en la trobada d'amics de la Flama del Canigó. Van anar fins a Figueres per tal de recollir al seu pas per la capital de l'Empordà la flama que hores més tard encendria els focs de St. Joan de l'Escala. Els membres del Club d'Atletisme van portar la flama des de Figueres fins St. Martí d'Empúries i va romandre allà fins poc abans d'encendre's els focs. Arribada l'hora els nens de les diferents barriades i els mateixos membres del Club d'Atletisme es varen encarregar de portar-la a cada foc per tal d'encendre'ls.

29/06 INAUGURACIÓ OFICIAL DE L'ABOCADOR DE PEDRET I MARZÀ

L'Alcalde de l'Escala va assistir a la inauguració oficial de l'abocador controlat d'escombraries de Pedret i Marzà. Recordem que des de mitjans de maig ja s'abocaven les deixalles de l'Escala a Pedret i Marzà. El sistema consisteix a transportar amb un camió les escombraries fins l'abocador controlat on són cobertes amb terra.



MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

- 28-4 Virgili Fonti i López, fill de Virgili i Rosa M^a
- 30-4 Albert Ramió i Pérez, fill de Josep M^a i Júlia
- 2-5 Laia Pagès i Llorens, filla de Miquel i Margarida
- 5-5 Lúcia Martínez i Macard, filla de Pere-Antoni i Marie-Christine
- 1-6 Lídia Sabadí i Brugués, filla de Miquel i Maria Àngels
- 3-6 Pere Mancilla i Loza, fill de Pere i Joana
- 15-6 Kètsia López i Esponellà, filla de Josep i Caterina

Matrimonis

- 14-5 Ahmed Laghrami amb Marina Alias i Brugués

Defuncions

- 4-5 Ellis Doris Lehnert, 80 anys
- 9-5 Josep Viñas i Haurich, 77 anys
- 9-6 Joan Comas i Tarrats, 74 anys
- 9-6 Maria Alay i Soler, 67 anys
- 17-6 Diego Masferrer i Oliveras, 82 anys
- 18-6 Joan Callol i Colomé, 89 anys
- 24-6 Anna Anglada i Paronella, 78 anys
- 24-6 Engracia Ribas i Masjuan, 83 anys

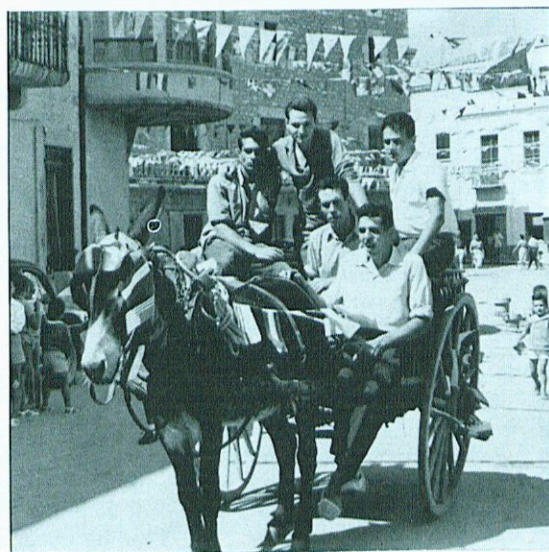
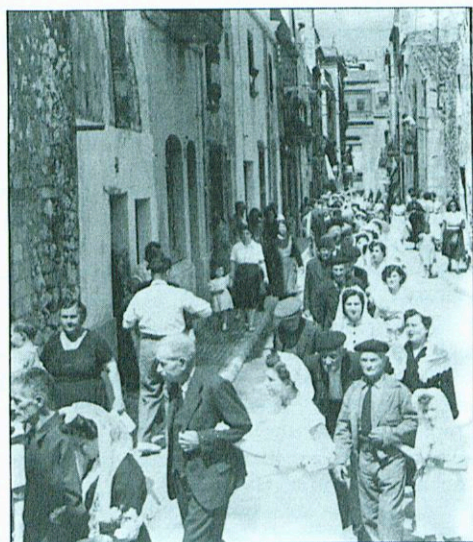
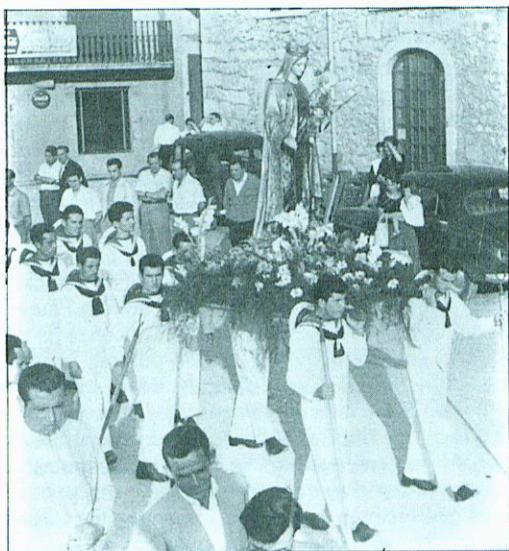
Al número 88 de *l'Escalenc*, el corresponent al setembre 1987, fèiem avinent el traspàs d'en *Quimet Ferrer i Teixidor*, esdevingut a Buenos Aires, on juntament amb el seu germà Miquel s'havien traslladat el 1949. Hem de donar en aquesta ocasió la trista nova de la mort d'en Miquel que es produïa el dia 14 de juny, quan li mancaven pocs dies per emprendre viatge per tal de visitar-nos novament i passar la Festa Major entre nosaltres, dèria que mantenia des de la data que deixava la nostra vila i que sortosament havia pogut portar a terme en diverses ocasions. Amic Miquel, reposa en pau!

El dilluns dia 4 d'aquest mes de juliol, es comentava amb sorpresa i condol la sobtada defunció de l'*Antoni Castejón i Barrios*, motivada per un infart que el va sorprendre a mitja tarda al seu domicili després d'haver estat present al telenotícies migdia de TV3 donant el pronòstic del temps, ocupació que tant l'havia popularitzat. Els escalencs a més de veure'l a la petita pantalla, teníem ocasió de saludar-lo freqüentment. Ens demostrava un gran apreci i és que com ell mateix manifestava: "Fins i tot m'agrada imaginar que sóc fill de l'Escala. Vinc tan sovint que aquest és ja pràcticament el meu poble" (*Conversa amb... número 52 de l'Escalenc*).

La Penya blaugrana li dedicarà un record en nom de tot el poble, durant la cantada d'havaneres del dia 4 d'agost, oferint-li l'havanera "El meu avi" cantada conjuntament pels tres grups. Descansi en pau.

LA FESTA DEL CARME... EN TEMPS PASSAT

(Recull de fotografies antigues)



hissant la ploma

ELS PARES IGNORAVEN ON ES TROBAVEN ELS SEUS FILLS

(Redacció)

Quan era la una del migdia d'ahir, els pares escalencs van encaminar-se, com cada dia, a buscar els seus fills a l'escola. Però, quina seria la seva sorpresa, quan després d'esperar una bona estona, sense que els nens sortissin, s'adreçaren a la direcció del col·legi, i allà se'ls comunicà que els nens es trobaven al destacament militar de la Clota. Indignació per part d'uns, d'altres semblaven contrariats pel fet que no se'ls havia comunicat res. Ningú, però, va molestar-se per l'afer que la mainada s'hagués desplaçat al destacament militar.

"La Guspira"

MESTRES SORPRESOS

(Corresponsal Nensca Lleu)

Alguns mestres van mostrar la seva sorpresa davant el fet de visitar el destacament militar, i no sabien exactament a què obeïa aquella sortida inesperada. També es van queixar que no se'ls avisés amb més temps.

"L'Indiketa"

FESTA DE FUSELLS, CANONS I METRALLETES

(Pau Sifa Nofa)

Ahir al matí, els militars de la Clota van convidar els nens del Col·legi Empúries a la celebració de la Festa de les Forces Armades. Els nens arribaren al campament amb camions de l'exèrcit i allà veieren les demostracions i les armes, i alguns d'ells tingueren l'oportunitat de pujar i passejar en helicòpter. Els membres de les forces armades regalaren una revista de l'exèrcit a cadascun dels nens. Tota la festa fou un èxit i els nens, eufòrics en la seva innocència, comentaven als amics que no hi havien pogut anar el que allà van veure: fusells, metralletes, i un munt d'armament sofisticat.

"La Guspira"

"Si aquí a l'Escala hi haguessin diaris locals, possiblement hagués sortit alguna de les notícies anteriors, si més no amb un contingut semblant. Però aquest no és el nostre cas i és per això que ens hem plantejat una mena de simulacres per arribar a una reflexió superficial però mesurada —degut sobretot al poc espai que disposem—, del que representa la carrera armamentista i el "xoc" que podia provocar als nens veure la "festa de l'exèrcit" i no la mort que porten les armes. Hi han nens que veuen una pel·lícula de Superman i llavors decideixen tirar-se des d'una finestra, de vegades la fantasia supera la realitat però els efectes són desastrosos. Hi ha coses amb les quals no es pot jugar, sobretot amb la innocència i la fantasia dels nans perquè sovint barregen realitat i ficció, i prou guerres hi ha al món com perquè ara mostrem als petits "la festa" i, en canvi, no els deixem veure el que hi ha darrera "la guerra i la mort".

¿Ens hem parat a analitzar el que representa la carrera armamentista arreu del món? Es destinen pressupostos increïbles a armament militar. "...Segons dades de l'Unicef, amb les despeses de quinze dies d'armament es podria solucionar la fam al món durant un any..." (1). S'han de trobar mercats per aquest armament que de la mateixa manera que creix desenfundament es torna obsolet i inservible. ¿Qui són els compradors? Doncs, tots els països del Sud. L'interdependència del Sud respecte al Nord es nota en tots els aspectes. El Nord ric.

El Sud pobre. El Sud hipotecat. Fam al Sud com a conseqüència de la guerra. El Nord, mentre, va augmentant els seus ingressos amb la venda d'armes als països del Sud, i amb això s'aconsegueix una militarització de l'economia. Per altra banda, també hi ha les dues super-potències (o tres?) que juguen a veure qui té més armament, sempre superant una o l'altra, incrementant el seu arsenal d'armament i sense afany de posar-hi un final. Diuen o parlen d'acords per a treure un determinat model de míssil, però què me'n dieu dels altres, i les bombes atòmiques que hi ha escampades per arreu del món amb capacitat per desgavellar el planeta pilons de vegades? Les armes serveixen realment per preservar la "Pau"? Si es comencés per un "desarmament efectiu i sincer" potser això seria un primer pas per aconseguir aquella Pau amb prou maduresa que ens durà a la llibertat. D'ençà la II Guerra Mundial han esclatat al món unes 130 guerres, moltes d'elles inacabades (no cal dir noms, cada dia en veiem imatges o en llegim les conseqüències als mitjans de comunicació), terribles els seus resultats: morts, ferits, fam, malalties i misèria.

I, en aquesta societat nostra, cada dia més tecnificada, els estudis de mercat diuen que "interessen" les guerres, perquè com més guerres més demanda d'armament hi ha, i així la roda s'engreixa i creix. I, com a conseqüència, els països pobres queden més endeutats perquè destinen la major part del seu pressupost a la guerra, generada sempre per interessos creats aliens a la seva terra o a la seva gent i per descomptat interessos gens altruistes. I el bo del cas és que la majoria de les vegades, aquests països del Sud són riquíssims en recursos naturals —petroli, mines, etc— i també és bo saber que el Nord ha esgotat pràcticament tots els seus recursos renovables o naturals. ¿Què passa? Davant aquesta perspectiva el Nord posà els ulls en el Sud i els efectes són els que coneixem a través de les diferents fonts d'informació.

Si comences a fer-te qüestions, arribes a la conclusió que la violència que hi ha ara al món no és momentània sinó permanent, i que aquesta permanència és irreversible en la humanitat. Però no, aquest és un pensament massa negre, que cal deixar arraconat.

El fet de saber que els nens van visitar el destacament militar ens ha sobtat. Veure de prop les armes i tocar-les, viure un matí rodejats de canons, metralletes, i fusells. Sembla absurd, però creiem que molts pares hauran pensat que allò pot haver representat un "xoc" per al seu fill, perquè sobretot els més petits no veuen encara bé la doble vessant "fantasia" i "realitat", qui són els bons o els dolents de la pel·lícula. El que sí és cert és que han de conèixer la realitat del món on viuen, però per algunes "realitats" s'ha de ser o tenir un grau de maduresa que en cap manera es pot exigir als petits. Prou que un dia s'hi hauran d'afrontar a aquesta realitat! Sabem que aquelles armes i aquells estris brillants i enlluernadors, amb sigles estranyes i numerets, que tant van entusiasmar la mainada —segons algun comentari fet per ells—, maten. I malauradament ells veuen la mort com en el teatre on al capdavant tothom surt a saludar. No es pot jugar ni tocar alegrement aquests estris perquè accidentalment es poden desaparar.

Els nens han de saber que es pot treballar pel "poble" de moltes maneres i que avui dia, molts nens, en arribar a adults decideixen no fer el servei militar i fer-se objectors de consciència desenvolupant serveis socials i no militars.

Potser se'ls hauria d'explicar que alguns nois que feien "la mili" han mort accidentalment en desapar-se'ls una arma. Potser se'ls hauria de dir també, que l'exèrcit i conseqüentment totes les armes i la seva conservació ho mantenim nosaltres, els contribuents, amb el pagament que fem cada any de la renda, i que aquests diners es podrien destinar a d'altres serveis socials que prou falta fan.

No podem quedar-nos de cap manera amb una actitud escèptica, dient-nos a nosaltres mateixos que no hi ha res a fer, i que res podríem canviar. És clar que ho podem fer! primer, canviant aquesta actitud per un altra de més oberta i llavors, educar-nos per la Pau i també als nostres fills. Mica en mica, canviarem nosaltres i l'entorn. Si no hi ha armes no hi ha guerra, i per tant la humanitat podríem tenir la Pau assegurada.

Mont-recova

(1) Del llibre *El civisme mundial i la Pau*. Autor: Pere Fontan. Ed. Claret.

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

PASSATGES ZEBRATS

És evidentíssim que en el sector més animat de la platja dels Riells, els passatges zebrats per a vianants hi manquen sobiranament. És urgent i indispensable que se n'hi pintin. Precisem els punts neuràlgics:

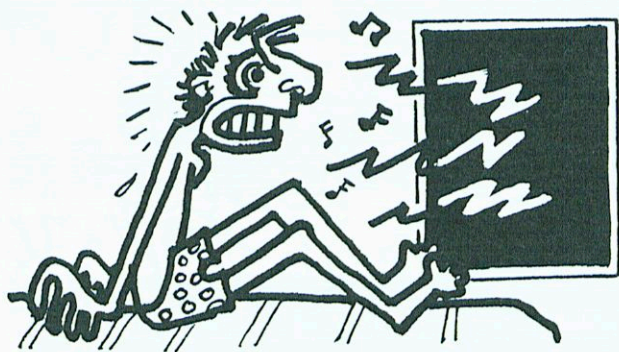
- Cruïlla Passeig de Mar amb Av. Riells (5);
- Carrers Figueres, Margarida i Palau amb Av. Montgó (3);
- Calçada al llarg de la platja amb Av. Riells (4).

Mentrestant, els peatons s'hi perden i ho manifesten amb la vista o ho comenten; sense parlar dels riscos d'accidents.

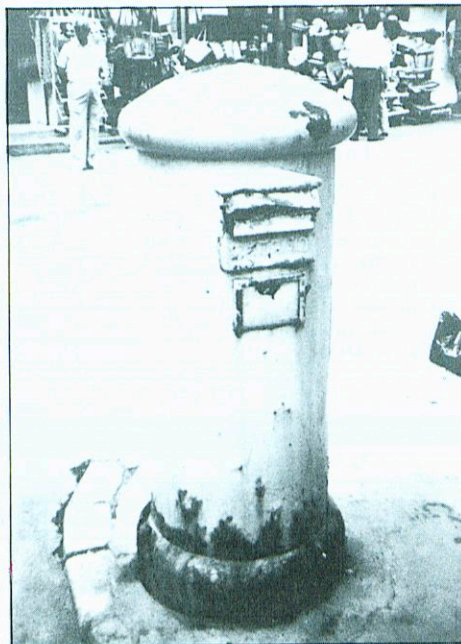
-S

PROPOSICIÓ A LA C^{ia} TELEFÒNICA O ALS SERVEIS DE DISTRIBUCIÓ D'ANUARIS

Hi ha força abonats al telèfon que, -probablement per residència llunyana del centre urbà-, no reben mai la llista telefònica que els correspon. Entre ells n'hi ha que han reclamat a les cabines escalenques o als serveis de reparació i se'ls ha invitat a adreçar-se a Girona; solució gens racional. Tan senzill com seria de dipositar un nombre determinat d'anuaris a l'oficina de cabines i adreçar per correu una nota als interessats anunciant-los que poden passar-hi a recollir l'exemplar que se'ls deu contra remesa de la notificació. -S



Hi ha algunes alarmes que es disparen automàticament sense cap motiu aparent que ho provoqui. Per acabar-ho d'espatllar, ho solen fer en hores intempestives. Ara bé, quan, a més a més, ho fan amb una periodicitat reiterada i no s'hi posa remei, no demostra res més que una disciplina i manca d'atenció envers els veïns perjudicats en el seu descans per part de les persones propietàries de l'establiment que té instal·lat el sorollós aparell. Com exemple, direm que en aquests moments, l'autor d'aquesta nota està "disfrutant" l'estridència d'un d'aquests artefactes incontrolats. Ha iniciat la seva "simfonia" exactament fa **SETANTA MINUTS** i encara dura... Val a dir que aquesta situació es repeteix contínuament.

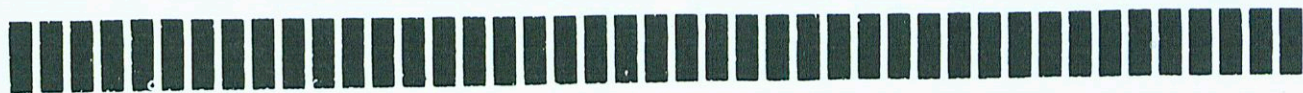


Aquesta bústia dona la impressió, donat el seu evident deteriorament i mal estat, d'estar fora de servei. Creiem que, en aquest cas, caldria retirar-la i evitar absolutament qualsevol confusió que pugui perjudicar algú distret que hi diposita confiadament la seva correspondència. A més a més guanyariem espai i treuríem entrebancs. -M



Sembla que finalment s'ha agafat el toro per les banyes en l'assumpte de la circulació de vehicles pel mig del poble en els mesos de l'estiu. I desitgem els millors resultats, malgrat que tenim els nostres dubtes pel que fa als senyals indicatius de les zones blaves o d'aparcament limitat. Seria insòlit que la gent els respectés simplement per consciència cívica. Tant de bo ens equivoquem.

En canvi, les mesures imperatives, com els "parpals" col·locats en varis llocs de la vila, sí que creiem que faran el seu servei. Llàstima que, en escollir-los, no s'hagi optat per un disseny més estètic (que hi és, doncs l'hem vist en altres poblacions) o per un tamany més petit, més discret, que, complint les mateixes funcions, ofengui menys el bon gust. També esperem que es retirin durant l'hivern, ja que seria de tipus masoquista suportar la resta de l'any unes incomoditats (necessàries) justificables únicament durant la temporada de l'allau turístic. -M





VOCABULARI D'EINES I MATERIALS

Estuco: Estuc
Formón: Enformador
Fragua: Farga, fornal, forja
Fresadora: Fresadora
Fuelle: Manxa, manxó
Fusible: Fusible
Ganzúa: Rossinyol
Garlopa: Garlopa
Gozne: Golfo
Guadaña: Dalla
Gubia: Gúbia
Hacha: Destral

Herramienta: Ferramenta, eina
Horca: Forca
Horquilla: Forqueta
Hoz: Falç, corbeta
Interruptor: Interruptor
Ladrillo: Totxo
Lámpara: Llum
Laya: Fanga
Lezna: Alena
Lima: Llima
Lima de los herreros: Arqueta
Luneta: Lluneta
Llave: Clau

Llave acodada: Clau cigonya
Llave de tubo: Clau de tub
Llave fija: Clau fixa
Llave inglesa: Clau anglesa
Martillo: Martell
Martillo de forja: Martell de forja
Martillo de bola: Martell de bola
Martillo de pena: Martell de pena
Masilla: Massilla, màstic
Maza: Maça
Mazo: Mall
Mordaza: Mordassa
Mortero: Morter

BACALLÀ A LA BISCAÏNA

Ingredients per a 6 persones:

600 grams de bacallà de la part més gruixuda, 50 grams de farina, 400 grams de tomàquets, 300 grams de ceba, 3 pebrots vermells de llauna, 6 grans d'all, oli, pebre vermell, julivert, farigola.

Talleu el bacallà a trossos i poseu-lo en remull 24 hores: canvieu-ne l'aigua 4 o 5 vegades. Després escorreu-lo, passeu-lo per farina i fregiu-lo en oli ben calent.

En una cassola, escaleu la ceba tallada a tires, tireu-hi oli i sofregiu-la. Quan serà daurada, tireu-hi l'all, el julivert trinxat, el pebre vermell, els pebrots tallats a tires i el tomàquets pelats i sense llavors. Tireu-hi sal i pebre a discreció i afegiu-hi un farcell lligat amb les herbes, el llorer, la farigola i el julivert. Coeu-ho durant un quart, cobriu-ne el bacallà, adorneu-lo amb tires de pebrot i coeu-ho tot plegat a forn lent 20 minuts.

ENDEVINALLA

Quina és la diferència entre un amo i un proletari?

Qui sap com es fan les coses és el proletari, i qui sap per què es fan és l'amo.

PROPAGANDA ELECTORAL

El candidat a les eleccions fa un parlament molt abrandat:

—Cal posar fi al capitalisme! Tots sabem què és el capitalisme! El capitalisme és l'explotació de l'home per l'home!

Llavors un oient l'interromp:

—I el comunisme? Què és, el comunisme?

—El comunisme és el contrari —respon ben convençut el candidat.

MALFIAT

Un agent d'assegurances es presenta en un mas per tal de fer una assegurança contra incendis. El rep un pagès que al principi no es deixa convèncer del avantatges. Finalment, quan ja està a punt de signar la pòlissa, pregunta:

—Així, doncs, si el meu mas es crema, és segur que jo cobraré la quantitat que m'heu dit?

—Segur! Sempre, és clar, que no sigueu vós qui hi hagi calat foc.

—Ah! —s'exclama el pagès—. Ja m'ho semblava que hi havia un truc per a no pagar!



V
TTL.

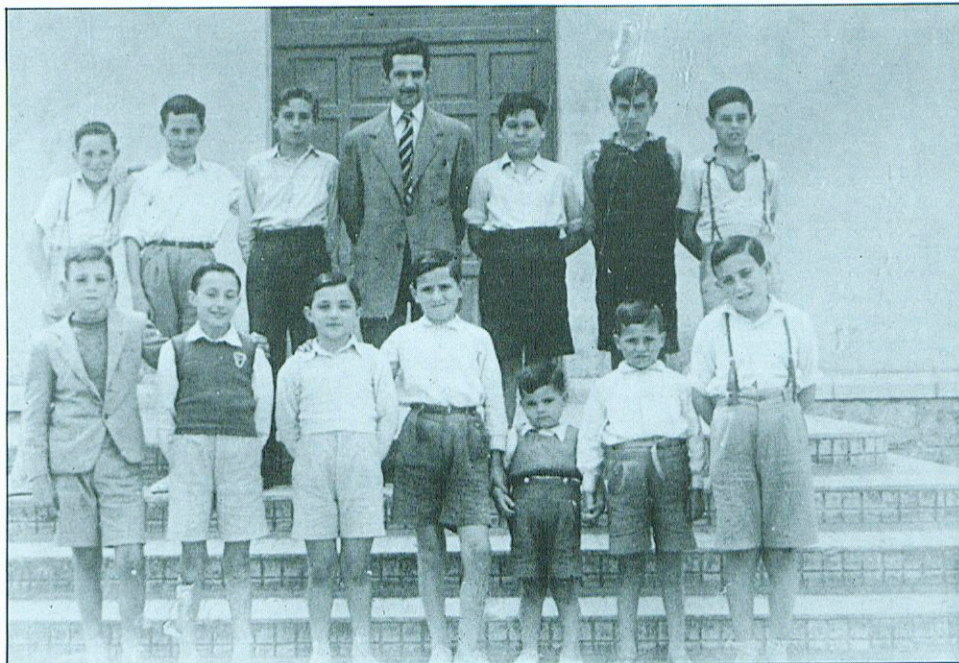
BUSCA LES VUIT DIFERÈNCIES



V
TTL.



QUAN ÉREM INFANTS



III CAMPIONAT INTERN DE FUTBOL-SALA



Campió: TREVI



Sub-Campió: JUDITH DAVIS



3r Classificat: PESCADORS



4rt Classificat: LA CAIXA



RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 77

